

CORREU ELECTRÒNIC A MÒNICA 03. JESÚS, ARA.

Quantes esquerdes en el mur d'un cor vacil·lant! Penses que potser la vida ja no et pot tornar a il·lusionar. Són pocs els que ho noten. La majoria considera que ets una persona feliç i que has tingut molta sort. Qui et coneix bé, sap que sota la façana brillant i fins polida s'amaguen esquerdes que lentament van debilitant la casa. A cops, en moments de gran sinceritat, t'adones que una forta ventada, o un terratrèmol com aquells de fa no gaires anys, podria desfer-te.

No són precisament aquestes esquerdes per on podria entrar la llum i la força que cerques? Et reconeixes en elles com a un ésser dèbil i contingent. Aquesta debilitat, aquesta limitació, no podrien esdevenir la teva força?

Qui podria dir-nos una certesa sobre la possibilitat de refer la nostra vida? Hi ha alguna veu que ens indiqui el camí, l'adreça i el nom? No es tracta de teràpies, ni menys de consells cosmètics. Ja has provat aquests recursos altres vegades. Voldries una llum, ben cert, però especialment aquella escalfor que renova la vida, un camí d'amor. No és això?

Si vols et puc parlar una mica del meu Mestre. Em sembla poc aquest mot de mestre. I això que reconec la profunditat que pot tenir i la realitat sublim de qui t'ensenya a viure, et segueix, t'amonesta i fins és al teu costat a les hores de pujada i en els silencis buidats de tot afecte. Però el Jesús de qui et puc parlar –si tu vols– és Mestre, i molt més. És Amic, és Confident, és “L'amor de la meva ànima”.

Potser en alguns moments hauré d'explicar uns fets passats. És molt possible que t'hagin arribat. Fins formen part de la nostra cultura, de les tradicions d'aquesta part del món. Però no; xerrarem sobre el present, sobre avui i ara, sobre aquí precisament, perquè hem de tocar de peus a terra. Depenent de com ens vagi la conversa anirem fent el compte enrere, com passa en totes les històries d'amor, que també cerquen les arrels de les persones i els fonaments de la relació. I a pesar de tot, el nostre interès és ara i aquí. Millor dit: tu, una persona que està en camí des de fa un temps i, com ens passa a tots, la vida t'interroga encara que no t'agradin les preguntes. Tu ets el centre en aquests moments. No et veig la cara, la tens tapada en la incògnita d'una curta o llarga distància. I ves per on, fins aquí m'arriba el desig d'harmonia, pau i goig que brolla del més profund.

Ja em diràs què en penses, i si et surt de dintre voler escoltar i parlar, si cal, del Jesús actual, el que viu, el que jo crec que també és a prop teu. Si vols, doncs, Mònica 03, encetem aquesta aventura.

Jesús, ara i aquí, si hi ets, envia'm el teu senyal per assabentar-me'n.

(jesús Renau sj.)